

Akta Nokturna

PERIODIEK TRAKTAAT VAN ALTERNATIEVE STUDENTENVERENIGING KARPE NOKTEM
2E EDITIE, 4E JAARGANG, MEI/JUNI 2008

Proloog

“Ik geloof in de macht van het zwijgen, een thema waarover ik urenlang zou kunnen spreken”, schreef George Bernard Shaw, een Iers-Engels schrijver en criticus (1856-1950). Of Shaw na het uitspreken van deze woorden zijn machtstheorie daadwerkelijk tot in de kleine uurtjes uiteengezet heeft weet ik niet, maar hij heeft zeker gelijk dat er veel over te zeggen is.

Door te zwijgen ontnemen je de ander een reactie. Provocatie bestaat bij gratie van interactie. Zonder klankbord is men een roepende in de woestijn. Wie machtig wil zijn zet zijn telefoon uit en geeft anderen the silent treatment. De mensen zullen

piekeren en zich onderling afvragen wat er aan de hand is, waar zij dit aan verdiend hebben. Wie niets zegt blijft een mysterie. God weet precies hoe het werkt.

De weg naar wereld-dominantie is dus simpel: houd je bek en pluk de macht.

In deze editie...

macht in al haar vele verschijningsvormen: de macht van de liefde, de macht van de kater, de macht van chaos en de macht van concurrentie. Raak in de ban van de machtige vragen van Leden Doorgelicht en het korte verhaal '2035' en test tenslotte je eigen ziekelijke machtswellust in de quiz. Laat deze Akta Nokturna je dag domineren!

Wisseling van de wmacht

Het nieuwe bestuur van Karpe Noktem 2008 - 2009: V.l.n.r.: Jesper van Wijn-
gaarden, Lisette Huijbers, Chris Baars, Maaike Greveling en Mike Koeman

INHOUD

Extreme Playbackshow
Karpe Noktems huisre-
porter Paul van Leeuwen
doet verslag van de
plaatselijke soundmix-
show.

Pagina 3

Thema: macht!
Pagina 4 tm. 9

Verhaal: in de ban van de
bende
Pagina 4

Quiz: ben jij een machts-
wellusteling?
Pagina 5

Verhaal: 2035
Pagina 7

Rubrieken

Quotes
Pagina 4

Leden Doorgelicht
Pagina 8

Tommyismen
Pagina 10

COLOFON

Akta Nokturna is het
tweemaandelijkse leden-
blad van Alternatieve Stu-
dentenvereniging Karpe
Noktem. Oude Akta's vind
je op de website. Heb je
kopij? Mail dan naar de
redactie.

Hoofredactie
Marlies van der Burgh [MB]

Redactie
Alette Ouwens [AO], Noëma
Neijboer [NN], Tommy Span-
jaard [TS]

Vormgeving
Paul van Leeuwen [PL]

Redactieadres
akta_nokturna@
karpenoktem.com

Een machtig Karpe Noktem winterweekend

Als je het thema 'macht' met het winterweek-end combineert kom je al snel uit bij de macht van alcohol, softdrugs en poker. Deze drie machten maakten dit weekend.

Een stralende maan hing boven het verblijf toen we aankwamen op de Paasheuvel, ergens op de Veluwe. Het gebouw had een woonkamer (alleen dáár mocht geblowd worden), verschillende slaapkamers met stapelbedden en natuurlijk een keuken. Mama Koert stond al te koken toen wij na een uur bussen en een uur treinen aankwamen. Die vrijdagavond was Karpe Noktem in de greep van weervolgen. Nagenoeg iedereen werd beschuldigd van moord en er werden vele onschuldige burgers de dupe van onterecht wantrouwen. De avond zetten we voort met bier en softdrugs. Voor details moet je bij ons nuchtere Brammetje zijn - hij bezat die avond de macht van de videocamera.

Ondanks dat het lekker weer was, sliep het hele huishouden nog toen ik de volgende morgen om elf uur mijn bed uitkwam. Alles was verlaten. De woonkamer was besmeurd met een laagje bier en ook de tafels en stoelen lagen onder de bierblikken en resten alcohol. Ergens slingerde de trui van Liset. Mark was ook wakker en samen met Friso bezochten wij

het dorpje. Met goede moed kochten we een zak broodjes en croissants. Teruggekomen bij het verblijf bleek iedereen nog in diepe slaap. Maar dat hinderde niet - met een soepkom koffie en een vers broodje kaas zaten we daar gebroederlijk te wachten tot de storm zou opsteken. Na een uurtje waren de broodjes en de croissants op en waren de anderen nog altijd niet wakker. We begonnen iets harder met de deuren te slaan en op de trap te bonken, en ja hoor, daar kwamen ze al aandruppelen, op naar de douche. (Deze was trouwens een stuk rianter dan die wij op Hoogevelde hebben.) Een luid gezang van Judith steeg op uit de damesdouche, een kreet van Daan kwam uit de herendouche en ik wist dat ze wakker waren!

In de wandelgangen hoorde ik dat het er die avond heftig aan toe was gegaan. De Karpe Noktemers hadden eerst zitten pokeren, toen werden het drankspellen en aan het eind van de avond - of aan het begin van de dag - gingen ze over op glaasje blazen. Aha, vandaar dat ze zo diep sliepen! Liset was al snel op zoek naar haar kwijtgeraakte kleren. Antal hielp haar herinneren dat haar broek bij hem op de kamer lag en een ander viste haar trui op uit de woonkamer. Helaas zullen we niet weten wat er gebeurd is die nacht,

want ook Liset had last van een zwart gat.

Na de nodige soepkommen koffie begonnen wij rond drie uur de dag met een drama-workshop. Na een wat katterige opstart werd dit toch wel gewaardeerd. De tweede activiteit van die dag was het avondeten, wederom fabuleus gefabriceerd door mama Koert. De zaterdagavond begonnen we weer met een pokertoernooi, dat een zekere Bram Balk tot ieders verbazing won. Na het pokeren begon een deel van de groep aan het bierspel en een ander deel pakte de gitaar en de stembanden op voor de muzikale omlijsting. Het ene lied na het andere werd gespeeld en gezongen. Van de tien man waarmee we op de banken zaten kende iedereen wel een bekend nummer, dat we nog niet gehoord hadden. We gingen door tot onze stemmen en de vingers van Friso, Koert en Mark het niet meer hielden. Rond vier uur lag ik in bed met het gezang nog nagalmend in mijn hoofd.

Zondagmorgen verliep rustig. Vaders Jorne en Bram zorgden voor de verdeling van het schoonmaakwerk. Daarna maakte wij ons los van het machtige alcohol, de softdrugs en het pokeren en reden onder de zon terug naar Nijmegen.

Column

Altonatief?

Het overkomt mij regelmatig, wanneer ik laat vallen dat ik lid ben van ASV Karpe Noktem, dat ik reacties krijg als "Pff, ik houd niet van alto's!" en "Ah néé, stelletje hippies!", of: "Dat is toch zo'n mislukt excuus voor een echte studentenvereniging?" Het kost mij dan soms moeite om niet te reageren met een bijtend antwoord als: "Misschien moet je eerst toestemming vragen voordat je praat, want dit soort onwetendheid kunnen mijn trommelvliezen niet aan."

Zoals op onze site vermeld staat, willen we een alternatief bieden voor iedereen die zich niet tot traditionele studentenverenigingen aangetrokken voelt. Als ergens een alternatief voor bestaat, dan betekent dat niet dat daar slechts alto's op af komen of dat het exclusief bedoeld is voor alto's. Ik stel dan de vraag: wat is een alto eigenlijk precies? Volgens mij zijn de meningen daarover verdeeld.

En wáár staat er dat een studentenvereniging die niet traditioneel wil zijn geen echte studentenvereniging is? Wij zijn

studenten en we komen bijeen en we hebben een geweldige tijd. Om een groep mensen verenigd te noemen, lijkt het me niet noodzakelijk om er ook uniform bij te lopen, geheimhouding te koesteren, hiërarchie hoog te houden en zo kan ik wel doorgaan. Wat ons één maakt, is dat we allemaal individuen zijn met een eigen mening, waar naar wordt geluisterd. Het initiatief komt uit onszelf en we vinden het niet bewonderenswaardig om je eerst te moeten bewijzen. Eigenlijk snap ik ook niet waarom je trots kunt zijn op een geschiedenis van zogenaamd traditionele studentenverenigingen, waarbij je eerst vernederd wordt voordat je 'erbij hoort'.

Om een feilloze organisatie te hebben is inderdaad discipline nodig en is vrijblijvendheid iets wat dicht bij een taboe ligt. Maar dit lijkt mij meer iets wat bij studies en eventueel werk hoort. Mijn studentenleven bestaat uit meer dan verplichtingen!

[NN]

Nachtpost

Beste Akta,
Jan-Jaap van der Wal zei onder andere op zijn oudejaarsconference 2007: "Sommige mensen willen alleen maar zeuren, zaniken en kankeren. En als je die mensen gelijk geeft, dan sla je de bodem onder hun ontevredenheid vandaan en daar maak je ze ongelukkig mee, want ze koesteren hun ontevredenheid." Het volgende is geen gezeur van een ontevreden mens, maar wel een serieuze opmerking: er moet meer rekening worden gehouden met niet-rokers! Ik rook zelf - dus misschien klinkt het raar uit mijn mond - maar ik wil niet dat anderen last hebben van mijn rookgedrag. Ik vind het geen gezeur als mensen daarover klagen; het is gegronde kritiek.

Noëma

Beste Akta Nokturna,
De vorige editie zou volgens de proloog in het teken van literatuur en poëzie staan. Ik heb daar echter jammerlijk weinig van gemerkt. Ik had toch op zijn minst verwacht dat de agenda en de artikelen op rijm zouden zijn. Wat is dit toch een godvergeten klotebled, ik zou er mijn reet nog niet mee willen afvegen! Ik meen het: uw incompetentie schrijvers zijn het nog niet waard om een waskrijtje in hun zweterige knuistjes vast te mogen houden, wanneer men de wanproducten die zij uit hun verdorven geesten opdiepen in beschouwing neemt. Kutpamflet.

J-J. van der W.

P.S. Verder ben ik niet ontevreden, hoor.

Pittoresk Panda's, piraten en paraplu's in playbackshow 2008

Wanneer is een avond geslaagd? Als zij loopt zoals verwacht? Nee. Want de bandjesavond op 21 januari ging anders dan ik had gedacht en ik vond het memorabel!

In café Piecken hadden de 'Karpers' zich in de hoek verzameld: echt kuddedieren. Ik had mijn twee vrienden Joeri en Jelle meegesleurd. Bier vloeiende rijkelijk en er werd uitbundig gelachen. Er heerste een gezellige sfeer, als vanouds. Het jazzbandje Edgy beet het spits af. Toevallig had ik hen al eerder zien optreden op een gangfeest van een studiegenoot. Ze haalden het niveau van het vorige optreden ruimschoots. Ze speelden hun toegankelijke jazz, die prettig in het gehoor ligt.

Het onverwachte element van de avond was dat wegens technische redenen onze eigen muzikale talenten Antal en Koert zich niet konden laten horen. Dat was wel even slikken, maar we gingen vol goede moed door. Hoe verder de avond vorderde, hoe meer drank er werd geconsumeerd en dat maakte de tongen los. Zo kreeg ik enorm uitgebreid en goed advies van Daan: "Laat je niet door je angst leiden en zeg wat je wilt!" Het gesprek dat ik met hem had, duurde overigens veel langer dan deze krachtige zin, maar laat het een les voor iedereen zijn die er naar wil luisteren.

Op een gegeven moment zonden Jelle, Joeri, onze Friso en ik ons af, omdat we jointjes wilden roken - hetgeen alleen bij de ingang mocht. (Koert kwam na een tijdje langslopen en hij sprak de memorabele woorden: "De damp komt me tegemoet zeg!") De gesprekstof in ons blowgroepje ging erg diep en van de hak op de tak. Wat me het meest is bijgebleven, is dat we tot de conclusie zijn gekomen dat het hele begrip 'realiteit' niet té serieus kan worden genomen. Voordat je dit stukje tekst meteen afwijst vanwege deze gedurfde uitspraak, bedenk dan het volgende: hoe je je voelt en hoe je naar de wereld kijkt, is relatief en ook nog eens sterk afhankelijk van stoffen in je hersenen. Iedereen creëert tot op zekere hoogte zijn eigen werkelijkheid. Je kunt in je eigen realiteit somber of chagrijnig worden omdat we niet eens muziek hebben kunnen horen van onze leden, maar het was al met al een heel aangename samenkomst geweest. Ik kan alleen voor mezelf spreken, maar ik noem dat een geslaagde avond!

[NN]

Spreeken is zilver en zwijgen is goud. Het hooghouden van dit aloude Hollandsche spreekwoord zou Karpe Noktem tot een saaie bedoening maken, maar gelukkig is er een oplossing gevonden: de Extreme Playbackshow! Een gebrek aan muzikaal talent is niet langer een beletsel om te schitteren op het podium. De locatie was deze keer een zaaltje binnen de sociëteit van Carolus Magnus.

De aftrap werd gegeven door de jury zelf, teneinde zich vertrouwd te maken met het podiumgevoel. Niets ging hen te ver om eerlijk te kunnen oordelen. Nadat Antal onder enkele leden geplet werd kon de eerste playbacker aantreden.

Michiel ving aan met een piratenlied. Gehuld in een prachtig kostuum gaf hij een imitatie van 'Winches and Mead' van Alestorm. Het lijkt een traditie te worden om te starten met - Arr - een piratenlied; vorig jaar ging Daan Fifis du Pont hem immers voor. Het nummer werd enthousiast onvangen door het publiek, zodat er niemand gekielhaald hoefde te worden.

Vervolgens was het de beurt aan Friso, die als operatenor acte de présence gaf. Hij vertolkte een ontroerend nummer over hinderlijke kakkerlakken. Zijn acteerwerk was uitstekend en het is dat Pavarotti niet meer onder ons is, anders zou hij ongetwijfeld enkele bijlessen van onze getalenteerde kweelbastoender hebben genomen.

'Oops, I did it again' - een nummer over de duistere kant van de liefde. Paul was niet tevreden met de originele versie van Britney Spears en vond de cover van Children of Bodom beter bij de avond passen.

Jurylid Johan trachtte nog met spottende blikken zijn concentratie te verbreken, doch de priemende ogen van Paul deden hem nederig in zijn schulp en stoel kruipen.

De damesclub bestaande uit Bregje, Bregtje, Judith, Anke en Lisette had zich gehuld in zwarte, doch nette kledij waarmee ze tussen de Carolingers niet zouden misstaan. Hun honden en paraplu's deden wel wat ouderwets aan, maar ze waren noodzakelijk voor het nummer 'Umbrella' van Rihanna. Hoogtepunten uit dit optreden waren het besproeien van Judith door middel van plantenspuiten, hetgeen ze trachtte af te schermen met haar paraplu. Dit tot ergernis van het mannelijk publiek.

Voor een spookachtig tafereel werd gezorgd door - andermaal - Michiel, Koert en Bas. Iris had een uur lang hun koppen bekliederd met verf, zodat dit trio nauwelijks meer van de echte Immortal te onderscheiden was. Dat deze heren alles doorgaans nogal zwart-wit zien was bijkans aan hun gezichten af te lezen! Het nummer 'Damned in Black' - een wat vreemde titel gezien de uitdossing van het gemiddelde Karpe Noktemlid - deed de luidsprekers zowat exploderen. Bas ging enkele kartonnen dozen te lijf als waren zij een drumstel. Dat dit drumstel het optreden niet overleefde hoeft uiteraard niet eens vermeld te worden. De woede en vechtlust droop van Koert's gezicht, snijdende gitaren echo'den tegen de muren en al Christelijk le-

ven werd verdoemd! Hulde aan deze noorderlingen!

Een nummer van Kinderen voor Kinderen kan niet aan een grotere fan worden toevertrouwd dan aan Jorg. Oefenen, repeteren of teksten uit het hoofd stampen zijn aan hem niet besteed; talent maakt alles goed. Het liedje 'Hee, hallo!' over een meisje dat de jongste thuis is werd ter plekke voor hem uitgezocht. Deze vertolking was dermate natuurgelukkig, dat wie niet beter wist waarlijk zou denken met een tienjarig meisje van doen te hebben.

Gettomuziek door Daan en Jorne, die het nummer 'White & Nerdy' van Weird Al Yankovic ten tonele brachten. Dit nummer maakte het hen mogelijk te schitteren als Amerikaans achterbuurttuig, doch zonder de noodzaak enkele lagen zwarte verf aan te brengen - een moeite die hun voorgangers van Immortal overigens niet te veel was -. Een vermakelijk schouwspel, dat zeker, maar het breakdancen van Daan deed velen ongewtjfeld verlangen naar de volgende 'break'.

Er werd echter nog geen afscheid genomen van Weird Al. Chris gaf een soloperformance met het nummer "The Saga Begins". Of het het bier is of zijn spetterende optreden was dat de zaal deed losgaan is jammer genoeg niet meer te achterhalen.

Niet alleen heksen hebben bezems nodig, Rik gebruikte dit instrument zo fanatiek als gitaar dat je bijna zou verwachten dat hij zijn stoepje schoonveegt met

een snaarinstrument. Als hij zijn vervaarlijk zwaaiende schedel echter dicht bij de grond houdt kan hij hetzelfde effect bereiken. Rik vertolkte, samen met Mike, het nummer "Progenies of the Great Apocalypse" van Dimmu Borgir. Onnodig te zeggen dat de krijsende gitaren tegen de muren echoden.

Waar Jesper Scherpenhuizen is zijn Ducktales! Fanatiek meegezongen door Daan Fifis du Pont betraden een handvol Karpe Noktemers het podium

Het laatste oordeel was uiteraard aan de jury. Na diep beraad werd besloten besloten zij de eerste prijs toe te kennen aan de - nog steeds als panda's geschminkte - heren van Immortal. Dat ze daar niet bijster gelukkig mee waren toonden zij...door de angstaanjagende grimassen op hun gezichten, die ze er met geen mogelijkheid af konden krijgen.

de tweede prijs werd toegekend aan de damesclub met het nummer 'Umbrella'. Waarschijnlijk gaven de mannelijke juryleden hierbij de doorslag, aangezien het nummer nu nog éénmaal zou worden opgevoerd. Judith staakte haar pogingen aan de plantenspuiten te ontsnappen en verliet drijfnaat het podium.

De derde winnaar van de avond was Chris, die werd geprezen om zijn moed om een geïmproviseerd nummer te doen.

De Extreme Playbackshow was ook dit jaar weer één van de hoogtepunten van het jaar! Het zal moeilijk worden het volgend jaar nog beter te doen. [PL]

Zachte Macht

Alle machten van het bestaan vervaagden, ze leken gereduceerd tot trivialiteiten. Ik stond daar als versteend, door bliksem getroffen bij helderblauwe hemel. Tijd vertraagde. Ik leek opgeslokt en ingezoomd in één moment.

Hij had me aangekeken met zijn levendige, mysterieus-groene ogen. Ik kon niet helder nadenken, analyseren of overpeinzen. Tegelijkertijd kwamen schijnbaar vergeten herinneringen naar boven.

Alles veranderde toen ik hem voor het eerst zag. Ik werd verblind door het licht in zijn ogen en beneveld door de euforie van wederzijdse verliefdheid. Het was magisch. Maar ik sprong te gretig in de zee die liefde heet en het water werd benauwend,

die diepte zorgelijk en ik verdwaalde. Ik raakte verwijderd van hem.

In het prilste begin stonden we eens samen in de regen. We zoenden en het was een vertrouwde symbiose. Ik dreef, zweefde, vloog in een tijdloze leegte gevuld met zijn aanwezigheid. Toen ik mijn ogen opendeed was ik verbaasd dat de druppels zich nog steeds lieten vallen, want ik had er niet één gevoeld.

Langzaamaan merkte ik dat communiceren moeilijk was voor mij. Ik was uitgesproken over onbenulligheden en terughoudend over wat ik belangrijk vond. Twijfel sloop naar binnen. Twijfel nam het over. En met mijn twijfel zei ik tegen hem

dat het beter was zonder elkaar. Zonder protest luisterde hij en liet mij alleen.

Ik was er verscheurd en gebroken van. Ik probeerde er niet naar te luisteren, het te negeren en te vergeten, maar alles in mij schreeuwde zijn naam. Ik was een verdwijnende schaduw, een schim. De pure pijn was alarmerend. Mijn holle lichaam dat hunkerde; de eenzaamheid die ik zelf had veroorzaakt. Ik wende eraan. Totdat ik hem weer zag.

Mijn hart sloeg voelbaar op hol, zoals altijd als hij bij mij in de buurt was. Het bloed stroomde door mijn lichaam als elektriciteit. Maar ik werd er melancholisch van, want wat voor verwachtingen kon ik hebben?

Hij lachte naar me, niet

uit beleefdheid of onwennigheid. Het was een glimlach van vertrouwen. Opnieuw werd alles wazig. Alles wat verdwenen leek, was er nog steeds. Ik viel in een heerlijke diepte, ik werd overvallen door een golf van gelukzaligheid.

De chemische spanning tussen ons is sterk. Sterker dan mijn twijfels. Sterker dan het verleden. Het refrein van een lied van de Belgische band Arsenal zal ik nooit vergeten:

*Love often consumes itself quickly;
it opens up, it ripens and it's fed
Much like the bees in search of delicate honey,
a sting from time to time doesn't taste that bad either.*

[NN]

Quotes

Op de ZAK - spacecakeavond

Daan: 'Kijkt Paul alweer of-ie moet poepen?'
Marlies: 'Want dan weten we wel hoe laat het is! '*

Johan heeft het moeilijk.
Iris: 'Kan ik je helpen?'
Johan: 'Dat kan alleen Bush.'
Jorg: 'Oh, ik dacht Bush!'
Daan: 'Maar dat is ook Bush...'
Johan: 'BUSH BUSH JIM BUSH!'

Erik: 'Ophouden! Als je te veel krabt krijg je geen kinderen!'

Marlies: 'Wie wil er een bodypart?'

Johan: 'Antal praat in zijn slaap.'
Iris: 'Wat zei hij dan?'
Johan: 'Hij zei: "Iris, je stinkt!"'

Chris (boos): 'Donald Duck is een klootzak!'

Bas wil graag dat Johan van zijn stoel afgaat.

Bas: 'Tenum Ternumderump-TERP!'

Judith: 'Ik wil meer van die vechtende vrouwen in bikini!'
Daan: 'Dat is David Hasselhoff!'

Een DVD van de Nacht van de Wansmaak staat op met een trailer van Flesh Gordon.
Erik: 'FLASH GORDON TAKE ME TO THE WORLD! Dat was gewoon de eerste film waarmee ik kon praten!'

Op de DVD staat een trailer van een film waarin een pratende vagina de hoofdrol speelt.
Antal: 'Dit is echt goor! Ik wil deze echt zien!'
Judith: 'Zei ze nou: "Neem mij?" Volgens mij wel...'
Daan: 'Dit zie je wanneer je tripy gebruikt.'
Erik: 'Nee, dit zie jij wanneer je tripy gebruikt...'

Daan (geïrriteerd): 'Jorg, blijf eens van Johans pik af! (Tegen Antal): 'We moeten wel even onze anuswijdte laten opmeten.'
Antal: 'Ja, en je moet hem ook even laten bleken vóór het feestje.'

Jorg had zijn kamer voor de gelegenheid versierd.
Jorg (oprecht gekwetst): 'Niemand heeft iets over de ballonnen gezegd! Stelletje hufters!'

Op de ZAK-horrornacht
Paul (tegen Chris): "Als je me écht wilt versieren moet je iets liefs over mijn haar zeggen..."

Johan: "Mauw mauw er zit poes in mijn bapao!"

***Op de vorige ZAK-spacecakeavond:**
Marlies: 'Zou het zo zijn dat je sneller stoned wordt naarmate je de cake sneller verteert? Maar dan zul je ook wel eerder naar de wc moeten.'
Judith: 'Paul is wel een beetje stoned.'
Paul: 'Waarom denk je dat?'
Daan: 'Omdat hij kijkt alsof hij moet poepen!'

[AO]

In de ban van de bende

Het leven is als een rommelige kamer. Een verschrikkelijk rommelige kamer waar je al weken in woont, maar die je niet opruimt. De was blijft liggen en gaat stinken. Kopjes liggen aangekoekt tussen de met koffievegen besmeurde boeken. Als je bezoek hebt, pak je een theepot van onder de tafel vandaan en haal je een theezakje uit de plantenbak. Het kopje dat balanceert op je financiële papierstapel is voor de visite. Maar op een dag komt je moeder langs, natuurlijk wanneer het net niet uitkomt. Ja, en dan moet je de zoi dus gaan opruimen.

Maar waar moet je beginnen, bij de theepot of de papieren? En als je de papieren een plek hebt gegeven, dan moeten ze nog gesorteerd worden en in een mapje gestopt. Met één stapel rommel ben je uiteindelijk twee uur bezig. Of moet je beginnen met de planning van je leven, met het trainen van je lijf, met de aanschaf van een agenda? Of is het zo'n zootje dat je alles maar laat liggen waar het ligt? De boeken zijn toch al besmeurd en die koffievlekken krijg je niet meer van de kaft - je kunt ze zo niet eens meer verkopen. De kopjes zijn zó aangekoekt dat je de thee-aanslag er niet meer gewoon uitkrijgt, daar is een sopje voor nodig. En hoe kom je aan een

sopje? Daarvoor moet je naar de winkel. Je hebt geen agenda om daar een datum voor te prikken en op dit moment kan het niet, want op dit moment ben je druk met het opruimen van je kamer!

Het is zo veel werk dat je even pauze moet nemen. Tijdens de pauze denk je rustig na. Je moeder komt immers pas de volgende morgen en de dag is nog jong, het is immers pas vier uur. Je denkt rustig na over het leven, over wat je wilt, wat de nieuwe plek moet worden voor je theepot. En voor je het weet heb je een briljant plan: als de kamer is opgeruimd... ga je de muur beschilderen! Oké, daar moet je eerst nog wat schildercursussen voor volgen en kwasten kopen. Maar als je kamer eenmaal is opgeruimd ga je de muur beschilderen.

En zo zak je weg in je eigen fantasie, terwijl je de tijd vergeet, het theewater koud laat worden, totdat de zon ondergaat en je besluit om morgen verder te gaan met je kamer; je belt je moeder wel af. Zij gaat toch alleen maar zeuren, of erger nog: je kamer opruimen. En alles op een andere plek zetten dan waar jij het hebben wilt. Over je schilderideeën wil ze waarschijnlijk helemaal niets horen... Nee, je moeder nodig je pas uit wanneer de kamer is opgeruimd en de muur bes-

childerd. Dan kan ze trots op je zijn.

Het is donker in je kamer, de lantarenpalen laten een flets licht achter op de stapel papieren waar je twee uur lang in hebt lopen rommelen. Het mapje ligt er nog naast. Twee uur voor niets gewerkt. Je draait je om naar de klok en de stapel papier waait zachtjes door de kamer. Een vel landt op de met koffie bevlekte kaft van je boek. Een studieboek dat je nooit hebt opengeslagen, nooit zelf hebt betaald en dat je ook nooit meer kunt doorverkopen. Maar ach, wie kan het wat schelen? Jou in ieder geval niet. Nou ja, diep van binnen had je toch wel dat diploma willen hebben. Maar je vrienden die zijn afgestudeerd kunnen toch ook niets vinden. Dus had het waarschijnlijk toch niets uitgemaakt.

Je zet de waterkoker aan en wacht in stilte tot het water kookt. Eigenlijk zou je wel een CD-speler willen hebben, of een platenspeler waar je dan al de oude platen van Bach van je vader op kunt draaien. Maar dat kost geld en dat heb je niet, want die paar uur in de week zijn net genoeg voor de rente van je lening. Hoe meer je nadenkt, hoe erger de rommel in de kamer wordt. Foto's van vroeger hangen nog boven het bureau. Je denkt aan hoe het was op deze kamer toen all-

es nog net ingericht was, toen je leven nog moest beginnen en alle mogelijkheden nog voor het grijpen lagen. Als ma kwam pakte je zó een doekje van de reclame en was alles binnen een uur schoon... Diep van binnen rommelt er iets, een heimwee, een drang om op te ruimen. Ach nee, het is de honger. In de koelkast staat verlopen bier, een pizza van vorige week en een bakje met eten dat je moeder het vorige weekend had meegegeven. Je opent het deksel en ruikt eraan. Hmm, nee, stinkt! De inhoud van het bakje belandt in de vuilniszak die in de hoek ligt en het lege bakje laat je balanceren op het theekopje; staat daar prima. Waarom verlangen mensen eigenlijk van jou dat jij je kamer opruimt? Het is best inspirerend zoals het er nu bijligt. Al die spullen en al die schimmels - net een grote proef van biologie in de lagere klas. Het grommel in je buik begint weer en je kijkt nogmaals met een bedroevende blik de koelkast in. Maar de koelkast kijkt stinkend terug. Je pakt je portemonnee en je jas en loopt de gang op. Sluit de deur van je kamer achter je en draait de sleutel in het slot. Zo, die zit weer achter slot en grendel - dat probleem is voor later. Nu eerst maar naar de Chinees. In je portemonnee vind je een vijfje en een briefje van tien, dat moet genoeg zijn. Misschien wel genoeg voor een avondje bioscoop, dat heb je wel verdiend na de ellende van vandaag. En dan hoeft je even niet in die kamer te zitten. Buiten is het fris. Je knoopt je jas verder dicht, haalt diep adem en kijkt niet meer achterom als je de straat uitloopt richting Chinees.

Quiz: Ben jij een machtswellusteling?

1. Geert Wilders is aan de macht en de holocaust tegen moslims is in volle gang. Een groep moslims, mannen en vrouwen gescheiden, is bijeen gedreven in een ruimte met douchekoppen. Nu zijn gaskamers verboden in de Conventie van Genève en Geert Wilders heeft die nog niet kunnen veranderen. De douchekoppen zijn gewoon op de waterleiding aangesloten.

Je krijgt opdracht om de kranen open te draaien. Je weet dat er in deze ruimte geen afvoerputjes zijn. Wat doe je?

- A Je draait de kranen open op halve kracht, pakt een biertje en gaat voor het raam zitten.
- B Je doet je werk omdat je geen keus hebt, maar loopt gauw weg nadat je de kranen hebt opengedraaid. Je wil niet zien wat je aanricht.
- C Je wrikt stiekem een baksteen los in de muur en je hoopt dat het water snel genoeg wegloopt.
- D Je maakt de deur open en laat de moslims ontsnappen. Je weet dat je gestraft zult worden, maar je kunt geen onschuldige mensen doden.

2. Je kijkt streng de rechtszaal in. Het is tijd om het vonnis uit te spreken! Je weet dat de verdachte onschuldig is omdat het delict ruim voor zijn geboorte is gepleegd. Je weet ook dat de politie het bewijsmateriaal heeft vervalst om een goede beurt te maken. Het volk schreeuwt om een veroordeling en je zult in ongenade vallen als de verdachte wordt vrijgesproken: iedereen is overtuigd van zijn schuld. Wat doe je?

- A Je veroordeelt de verdachte ter dood door hem aan een bronstige olifant uit te leveren. Je wordt de nationale held van het land!
- B Je veroordeelt de verdachte conform de eis. Het volk juicht!
- C Je doet je werk en spreekt de verdachte vrij. Hij zal in hoger beroep wel weer worden veroordeeld. Je kan naar het CWI voor een bijstandsuitkering.
- D Je spreekt de verdachte vrij en maakt de vervalsing van het bewijsmateriaal door de politie openbaar. Je kijkt de rest van je leven over je schouder.

3. De vriendin van je beste vriend gaat vreemd. Je hebt er stiekem foto's van genomen, omdat je dacht dat ze nog wel eens van pas zouden komen. Die vriendin heeft er heel veel spijt van en gaat binnenkort trouwen met je beste vriend. Wat doe je?

- A Je laat je elke week pijpen door die vriendin. Ze kan toch geen kant op: als ze weigert zet je de foto's op internet en stuurt iedereen die haar kent een mail met een link naar die site.
- B Je geeft haar vierentwintig uur de tijd om het eerlijk op te biechten. Als ze dat nalaat vertel je het hem zelf en je hebt de foto's als bewijsmateriaal.
- C Je bewaart de foto's voor de zekerheid, maar doet er verder vooralsnog niets mee. Je durft ze ook niet weg te gooien.
- D Je vernietigt de foto's. Ze beging tenslotte alleen een jeugdzonde en bovendien is het jouw zaak niet.

4. Je zit op de lagere school. Je hebt een doos op de lessenaar gezet met een kleverige suikertaart erin die onder druk staat van een gasveer. Als de meester de doos openmaakt smakt die taart op volle kracht in zijn gezicht. Zodra hij de taartesten uit zijn gezicht geveegd heeft wijst hij naar een klasgenootje, de dochter van de banketbakker. "Jij hebt het gedaan!" schreeuwt hij buiten zinnen. Je weet dat ze een slechte reputatie heeft en naar een boot camp wordt gestuurd als ze nog één keer over de schreef gaat. De meester grijpt haar bij haar haren en sleurt haar het lokaal uit. Wat doe je?

- A Wow, je had er niet eens aan gedacht om de sporen naar haar te laten wijzen. Dubbel lachen!
- B Je bent blij er zonder kleerscheuren af te komen. Jammer voor haar.
- C Dit is niet helemaal eerlijk. Je zegt tegen de meester dat zij het niet was maar dat je niet weet wie het wel was.
- D Je bekent onmiddellijk schuld om het arme meisje te sparen. Je toont de bon van de taart als bewijs.

5. Je bent president van Molochia, een groot land met een enorm leger. De mascotte van het land is een dalmatiër, die altijd voorop loopt bij parades. Op een dag worden de beste atleten van Molochia bijeen geroepen voor een marathon door de straten van Dalmatië, de hoofdstad van Molochia. Als het startschot klinkt schrikt de dalmatiër zich rot en valt ter plekke dood neer door een hartaanval. Nu blijkt de schutter met het startpistool afkomstig te zijn uit Vertyaynië, een klein staatje aan de grens van Molochia. "Heiligschennis!" scandeert het volk! Wat doe je?

- A Je stuurt het leger om Vertyaynië in te lijven. Je voert een grote etnische zuivering door om alle Vertyayniërs uit te roeien. Je mocht dat volk toch al niet.
- B Je laat Vertyaynië inlijven, maar probeert in vrede te leven met de nieuwe Vertyayniërs.
- C Je beschuldigt Vertyaynische oproerkraaiers van de dood van de dalmatiër. Je besluit het land echter niet aan te vallen en jezelf te presenteren als vredesduif.
- D Je maakt het sectierapport van de dalmatiër openbaar. De hond had immers slechts een hartaanval en van opzet was bij de Vertyaynische schutter geen sprake. Je laat het leger de orde bewaken in het land en beschermt etnische groepen Vertyayniërs extra.

6. Je hebt op je werk een belangrijke taak heel slecht verricht omdat je voortdurend dronken op je werk was. Gelukkig heeft één van je collega's ingegrepen en de taak een stuk beter gedaan. De baas zal tevreden zijn over hem. Nu laat hij op een moment zijn computer onbeheerd achter om koffie te gaan halen. Je hebt minimaal twee minuten de tijd. Wat doe je?

- A Je kopieërt snel zijn bestanden naar jouw computer, en die van jou schrijf je over de zijne. Je maakt goede sier bij je baas en je verkneukelt je nog eens extra omdat hij nu ontslagen wordt. Dat maakt je nóg meer onmisbaar!
- B Je zet bewust een aantal fouten in zijn bestanden zodat je eigen werk minder rampzalig lijkt.
- C Je vernietigt je eigen bestanden en zegt dat ze om onverklaarbare redenen zijn verdwenen. Je hoopt dat het met een sisser afloopt.
- D Je prijst je collega bij je baas en biedt je excuses aan omdat je je werk niet naar behoren hebt gedaan. Als bewijs van zijn competentie laat je zijn en jouw bestanden naast elkaar zien. Je hoopt dat het bij een ernstige berisping blijft.

7. Je bent piloot van een B-52 met tachtig ton bommen in je ruim. Je wordt uitgezonden om een fabriek voor chemische wapens in Soedan te bombarderen. Halverwege krijg je bericht dat het eigenlijk een medicijnfabriek blijkt te zijn en dat je moet terugkeren. Aangezien je een enorme hekel hebt aan Soedanezen ergert dit bevel je mateloos. Wat doe je?

- A Je bombardeert de dichtbevolkste wijk van Khartoem, de hoofdstad van Soedan. Terug op de vliegbasis claim je dat je dacht dat dát het nieuwe bevel was geworden. Je loopt een groot risico voor de krijgsraad te komen, maar in elk geval zijn er een stuk minder Soedanezen.
- B Je bombardeert toch de fabriek en saboteert je radio zodat je kunt claimen dat het bevel niet was doorgekomen.
- C Je volgt het bevel op en keert terug. Jammer dat je die fabriek niet kon platgooien, maar bij een medicijnfabriek hoort dat niet.

Eerdere winnaars Josef Stalin

Body count:
65 miljoen

Mao Zedong

Body count:
35 miljoen

Adolf Hitler

Body count:
20,9 miljoen

D Je keert terug en bombardeert het Pentagon en het Witte Huis, omdat ze je bijna een medicijnfabriek hadden laten bombarderen. Je hoopt dat de nieuwe minister van defensie begrip zal hebben voor je daad.

8. Een majesteitsschenner ligt op de pijnbank. Hij zou kwaad hebben gesproken over de koning en dat kan natuurlijk niet. Je weet echter dat hij onschuldig is omdat je zijn tong bij een eerdere marteling al met een roodgloeiende tang hebt uitgerukt. Wat doe je?

- A Wat een buitenkansje! Je zal hem martelen tot hij de namen van zijn handlangers noemt, al duurt het weken!
- B Opdracht is opdracht. Je gaat door met martelen tot je ervan overtuigd bent dat hij wel gesproken zou hebben als hij had gekund en je meldt dat vervolgens aan de magistratuur.
- C Dit is onzinnig. Je gaat naar de magistratuur en legt hem uit de de verdachte onmogelijk schuldig kan zijn. Als ze vervolgens toch opdracht geven de martelingen voort te zetten kun je er niks aan doen.
- D Dit kun je niet maken. Je weigert hem te martelen, al kost het je je beulsloon!

9. Een profeet is veroordeeld tot de dood door kruisiging. Je weet dat dit een complot is van machthebbers om de lastpak naar de andere wereld te helpen. Het kruis is opgericht en je leidt de profeet er naartoe. Je taak is om hem aan het kruis te slaan. Wat doe je?

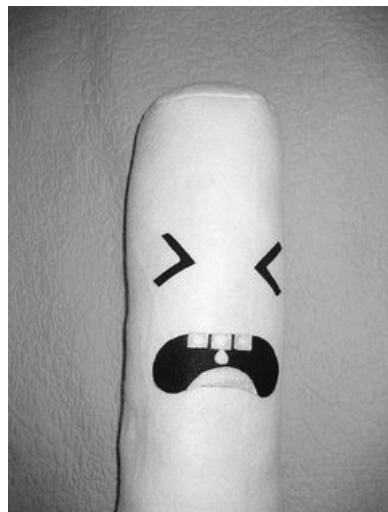
- A Je zet hem rechtop tegen het kruis en ramt de hammer uit alle macht in z'n ballen. Dan zeg je: "Oh, *aan* het kruis..."
- B Je hebt deze baan nu eenmaal aanvaard. Daar horen opdrachten als deze bij.
- C Je probeert de machthebbers ervan te overtuigen dat ze een vergissing begaan. Mocht het niet helpen, dan doe je je werk.
- D Je weigert de opdracht en neemt ontslag.
10. Je bent gitarist van de black metal band 'Christian Massacre'. Op kerstavond besluiten de leden om een kerk in brand te steken om zo hun onheilige meester te eren. Je weet dat de kerk, op kerstavond, is afgeladen met Christenen. Eigenlijk wilde je alleen de kerk verbranden. Wat doe je?
- A Beter dan in je beste nachtmerries! Je zorgt ervoor dat de uitgangen gebarricadeerd zijn voor het geval een Christen zou proberen te ontsnappen. Je kijkt toe hoe het gekrijs aanzwelt en langzaam wegebt als Christen na Christen verbrandt.
- B Je hangt een brief op de deur dat de dienst is verplaatst naar Nazareth. Wie er dan toch binnengaat heeft het aan zichzelf te danken.
- C Je waarschuwt stiekem de Christenen en als je er zeker van bent dat de kerk leeg is steek je de brand erin.
- D JJe bekeert je tot het Christendom en vertelt je bandleden dat je nieuwe religie dergelijke acties niet toestaat.
11. Je zit met z'n drieën in een heteluchtballon. Doordat je de helft van het gas uit de gasfles heb ingeademd om high te worden is het gas plotseling op. De ballon stort van acht kilometer hoogte in een vrije val naar beneden. De val kan geremd worden als er iemand naar beneden springt. Wat doe je?
- A Je stelt listige vragen aan je medeballonvaarders over hun seksuele escapades. Uiteindelijk zullen ze door de mand vallen.
- B Je laat strootjes trekken. Degene met het kortste strootje moet uit de ballon springen. Uiteraard zorg je dat er drie korte strootjes zijn en dat zij als eerste trekken.

C Je laat strootjes trekken, maar ditmaal is er maar één kort strootje. Mocht je aan het kortste eind trekken, dan spring je naar beneden.

D Je bent bereid je op te offeren en springt zonder aarzeling naar beneden. Het zou niet eerlijk zijn dat van hen te verlangen als je er niet zelf toe bereid bent.

12. Je zus is altijd geïrriteerd en kortaangebonden op een bepaald tijdstip in de maand. Je hebt er tabak van! Wat doe je?

- A Je doordrenkt één van haar tampons met een mengsel van tabasco, zwavelzuur en wasabi. Zo zal ze het wel afleren!
- A Je sluit haar op in het kolenhok als het weer gebeurt.

- C Je legt haar uit dat je de pil ook kan *doorslikken* zodat het niet zo vaak meer gebeurt.

D Je maakt een kopje thee voor haar om haar humeur wat op te krikken. Ze kan er eigenlijk ook niks aan doen.

13. Je bent een schoolmeester. Op een dag ontploft er een traangasbom in je klaslokaal, maar je hebt geen idee wie het gedaan heeft. Wat doe je?

A Je rent weg, doet de deur op slot en pakt een windbuks. Je schiet op iedereen die een raam open wil maken. Ze hebben het immers aan zichzelf te danken, hadden ze de traangasgranaatwerper maar moeten tegenhouden.

B Je laat de leerlingen zitten totdat de traangasgranaatwerper bekend. Eigenlijk best handig, dat traangas. Vroeger duurde dat uren.

C Je laat de leerlingen één voor één het lokaal verlaten.

D Je activeert het brandalarm zodat er snel en efficiënt geëvacueerd kan worden. Tenslotte hoeven de onschuldigen er niet onder te lijden dat er een rotte appel in de mand zit.

14. Je bent commandant van de vrijwillige brandweer. Op een dag krijg je een noodoproep dat er een huis in brand staat. Dat huis behoort toe aan je aartsvijand. Je rijdt er snel naar toe met een colonne brandweerwagens. Je kijkt met genoeg hoe het huis in lichterlaaie staat. Wat doe je dan?

A Je probeert de brand te blussen met vuilniszakken. Je hoopt dat die zoveel extra rook veroorzaken dat hij flauwvalt in de rook voordat hij kans ziet te ontsnappen, als hij er nog in zit.

B Je claimt dat de vrijwillige brandweer alleen op basis van vrijwilligheid werkt en dat de wil die dag ontbreekt. Je keert terug en kijkt in je achteruitkijkspiegel hoe het huis langzaam maar zeker tot de grond afbrandt.

C Je blust de brand zo goed als je kunt, maar je gaat je leven niet wagen voor dat stuk ongeluk.

D Je rent, gewapend met zuurstofflessen en een bijl, het huis in. Je kunt nog op tijd zijn! Hij mag dan een smerige rat zijn, een mensenleven is een mensenleven.

15. Je bent neurochirurg. Op tafel ligt een jou onbekende man. Als zijn kop wordt kaalgeschoren zie je dat er een tatoeage op zijn hoofd staat van een voetbalclub waarvan jouw favoriete club dat weekend heeft verloren. Wat doe je?

A Je richt een gestructureerde wanorde aan in zijn hersens. Hij zal zich voortaan als een dronken mongool gaan gedragen. Je kunt dan claimen dat de fans van die voetbalclub niet goed wijs zijn.

B Je verfrommelt zijn hersens tussen je handen. Later claim je dat zijn hart het had begeven en dat je, in alle zenuwachtigheid, een hersenmassage in plaats van een hartmassage hebt uitgevoerd. Weer een fan minder!

Score

Voor elke keer dat je A hebt geantwoord krijg je vier punten, voor B drie, voor C twee en voor D één. Tel het aantal punten bij elkaar op en kijk hieronder of jij een machtswellusteling bent!

20 – 35 punten

Je geweten staat je machtswellust in de weg. Je zult orders ontvangen in je leven en ze naar eer en geweten uitvoeren. Alle beslissingen in je leven zullen door anderen worden genomen. Je zult roemloos sterven en je graf zal overwoekeren.

35 – 50 punten

Je kunt macht uitoefenen over levenloze objecten en kortdurend geëvolueerde diersoorten. Voor ieder ander zul je als een hond aan een leiband zijn en je zult er gelukkig mee zijn. Misschien zal je hond aan je graf snuffelen, dat verder vergeten zal zijn.

50 – 65 punten

Je zult op kleine schaal – bedrijf of gezin – gezien worden als leider, maar je zult voor de groten der aarde moeten buigen. Lees Machiavelli en doe de test opnieuw, misschien scoor je dan beter. Je graf zal onderhouden worden, maar uiteindelijk worden geruimd.

65 – 80 punten

Een wereldleider! Hard, meedogenloos en zelfzuchtig! Je zult niet aarzelen hele bevolkingsgroepen met een pennestreek van de kaart te vegen. De nieuwe bosatlas zal door jou worden getekend. Je zult geëerd worden met een mausoleum dat over duizend jaar nóg overdekt is met bloemen. Gefeliciteerd!

- C Je voert de operatie uit terwijl je een aflevering van je favoriete serie 'Medical Disasters' kijkt. Je was vergeten de videorecorder thuis in te stellen en je wil de serie niet missen.
- D Je voert de operatie uit zo goed als je kan. Je hebt tenslotte de eed van Hippocrates afgelegd en bovendien is het ethisch niet verantwoord om misbruik te maken van de situatie.
16. Een ter dood veroordeelde zit op de elektrische stoel. Nu weet je dat de rekening niet naar het elektriciteitsbedrijf is overgemaakt, omdat je dat rekeningnummer in je eigen nummer hebt veranderd. De krachtstroom is afgesloten, maar het gewone lichtnet werkt nog wel. Je weet dat het een half uur zal duren voordat de veroordeelde dood genoeg is om begraven te worden. De vonken zullen uit zijn neus en oren spatten terwijl hij langzaam maar zeker verkoolt. Als de executie vandaag niet lukt wordt de veroordeelde vrijgelaten en kun je fluiten naar je loon. Wat doe je?
- A Je saboteert de boel extra door een doos veel te zwakke zekeringen te kopen en de oorspronkelijke zekeringen te vervangen door de zwakke zekeringen. Halverwege de executie zullen ze springen en zet je er een nieuwe, zwakke zekering in. Op die manier kun je de veroordeelde keer op keer grotendeels executeren. Je bewaart een zware zekering om hem nét voor middernacht toch nog voldoende stroom te geven.
- B Je doet je werk. Dat gedoe met techniek, daar heb je geen kaas van gegeten.
- C Je vraagt de technische dienst om de boel extra na te kijken. Gaat het alsnog mis, dan kun je er niks aan doen.
- D Je weigert de executie te voltrekken voordat een gediplomeerde elektricien je ervan verzekerd heeft dat de krachtstroom weer werkt. Jammer voor je salaris, maar je weigert die arme man te laten affakkelen.
17. Je werkt bij Christine LeDuc. Er komt een man binnen die een opblaaspop van Britney Spears wil kopen. Nu heb je die man eerder condooms in een bijzonder kleine maat verkocht. Je weet dat hij de opblaaspop bij de eerste stoot lek zal steken en bovendien dat de maat van de mond van Britney Spears zodanig is dat hij ook op die plek geen genoeg van de pop zal ondervinden. Wat doe je?
- A Je verkoopt hem de opblaaspop en zegt er nadrukkelijk bij dat er geen garantie tegen lekkage op zit. Mocht er iets mis zijn, dan moet hij de pop terugbrengen en krijgt hij twee procent korting op een nieuwe. Als hij zich uiteindelijk bekocht voelt dreig je de lekgestoken poppen te verspreiden onder zijn vrouwelijke vriendenkring zodat ze zich kunnen verkneukelen over zijn kleine orgaan.
- B Je verkoopt hem de opblaaspop, nadrukkelijk zonder garantie. Met een beetje geluk koopt hij later nog een paar nieuwe.
- C De klant is koning. Als hij een opblaaspop wil is dat zijn goed recht. Je vertelt hem er wel bij dat hij beter een opblaaskolibri kan kopen om er meer genoeg van te ondervinden.
- D Je zegt hem dat er geen opblaaspoppen zijn die bij iemand van zijn grootte niet onmiddellijk zouden uitscheuren. Hij kan zijn zoektocht naar opblaaspoppen beter staken.
18. Je bent een psychopathische seriemoordenaar met een verstoorde gewetensfunctie. Voor je zit een gezinnetje met een vader, een moeder en drie jonge kinderen. Je kettingzaag heeft echter nog maar genoeg benzine om één van deze vijf figuren aan stukken te zagen. Wat doe je?
- A Je bedreigt één van de kinderen met de kettingzaag. Je dreigt hem overdwars doormidden te zagen als de vader niet onmiddellijk benzine gaat halen, zogenaamd voor je vluchtwagen. Zodra hij met benzine terugkomt vul je de kettingzaag bij en zaag je alle gezinsleden één voor één aan stukken.
- B Jammer, maar je moet niet het onderste uit de kan willen. Je neemt genoeg met het stukzagen van één van de personen.
- C Je slaat op de vlucht. Je kunt beter een andere gelegenheid zoeken.
- D Je vraagt of je behulpzaam kunt zijn bij het tuinieren. Je biedt je excuses aan voor het feit dat je zo weinig benzine hebt.
19. Je bent een professor in de psychologie en psychiatrie. Je hebt zojuist een theorie ontwikkeld waarmee bij elk mens feilloos kan worden vastgesteld of deze persoon een gestoorde psychopaat zal worden. Jammer genoeg ben je dat, volgens die theorie, zelf ook. Wat doe je?

- A Je spoort, met behulp van de theorie, zoveel mogelijk gestoorde psychopaten op. Samen beramen jullie een plan om de mensheid uit te roeien.
- B Waar is mijn kettingzaag?!
- C Je laat je in een kliniek opnemen om van je afschuwelijke neigingen te worden verlost. In de tussentijd werk je verder aan de theorie om de mensheid te dienen.
- D Je publiceert de theorie in alle relevante vaktijdschriften. Daarna neem je een lethale dosis medicijnen om dit vreselijke gevaar voor de mensheid te elimineren.

20. Een gewetenloze dictator met een marionettenkliek regeert al decennia het land. Opstandelingen zijn erin geslaagd het paleis van de dictator te bereiken. Het garnizoen heeft net die dag ATV en de weg naar het paleis is vrij. De opstandelingen zijn tot de tanden gewapend. Je staat aan het hoofd van de opstandelingen en ze wachten op je orders. Wat doe je?

- A Je bestormt als eerste het paleis en waarschuwt de dictator. Samen met hem kun je ontkomen. Je verradt later alle opstandelingen en nog enkele onschuldige figuren die je niet aanstonden. De dictator zal je rijkelijk belonen en nog tientallen jaren aan de touwtjes trekken.
- B Je probeert de dictator levend te vangen zodat je hem, met het pistool in de nek, kan dwingen zijn bevoegdheden aan jou over te dragen. Voortaan zul jij het land leiden!
- C Je bestormt het paleis en schiet iedereen overhoop die niet tot de opstandelingen behoort. Gewetensvragen mogen de bevrijding van een land niet in de weg staan.
- D Je bestormt het paleis en tracht, met gevaar voor eigen leven, de dictator levend te vangen. Hij krijgt TBS.

[PL]

2035

*W*e spreken 2035. Karpe Noktem heeft de macht in Europa overgenomen. Nieuwe leden hebben de kleine lettertjes in de inschrijvingsformulieren over het hoofd gezien en zijn met handen en voeten gebonden aan hun leiders. Het bevordert van de wereldvrede, waar in de statuten nog immer sprake van is, geschiedt door eliminatie van elementen die Karpe Noktem vijandig gezind zijn. Het streven van de leiders is de vorming van een wereldregering waarin elke leider direct uit de gelederen van Karpe Noktem afkomstig is.

Maar er broeit opstand. Er zijn leden die deze doelstelling om een nieuwe regering te vormen zien als een bedreiging voor de wereldvrede, niet als een ga-

“Zit!” De woorden van meester Drammer zweerkaatsen tegen de muren. Netjes synchroon zoals van jongs af aan geleerd nemen de leerlingen plaats, de ogen strak op Drammer gericht. Eén afwijkende blik kan al fataal zijn. Ook dat is jaren geleden ingeprent. “Vandaag zal ik jullie vertellen over de jaren zestig. De jaren zestig van de twintigste eeuw en die van de eenentwintigste. Eerst die van de twintigste. Bekijk deze beelden...” Hij wijst op een holografisch beeld dat onbeweeglijk in de lucht hangt. Getoond wordt een bende schorem met lang haar en vreemde, tuitvormige papierrolletjes tussen de wijs- en middelvinger geklemd. “Wat zien jullie...?” klinkt het dreigend.

rantie. Met de moed der wanhoop trachten ze zich tegen de leiders te verzetten. Daar Karpe Noktem al in alle Nijmeegse netwerken geïnfilteerd is dient dit alles in het uiterste geheim plaats te vinden.

gend.

Drammer kijkt op zijn lessenaar met geïntegreerd beeldscherm. Feilloos registreert hij de hartslag van zijn leerlingen. Het geringste spoor van enthousiasme

zal tot een aantekening op hun profiel leiden. De meeste leerlingen kenden maar weinig medestudenten met een serie aantekeningen. Niemand wist wat daarmee gebeurde.

“Schorem, mijnheer!” antwoorden de leerlingen. “Wat zeiden jullie? Zeiden jullie schorem?” “Ja mijnheer. U toont beelden van schorem”, zegt één van de leerlingen. “Zo zo...we hebben hier met een expert van doen, zo te zien!” antwoordt Drammer, met een vileine grijns op de gladgeschoren kaken. “En kun je me ook vertellen wat je ziet op deze beelden?” Hij maakt een snelle beweging met zijn wijsvinger door de lucht en de volgende afbeelding verschijnt. Hierop wordt een vergelijkbare groep mensen getoond, die nu echter op de vlucht is voor een bende woest kijkende mannen met blauwe uniformen en knuppels. Een nieuw wijsvingergebaar en de beelden komen tot leven. De leerlingen zien hoe een langharige man tegen de grond wordt gewerkt en met knuppels wordt afgeranseld. Het regent slagen op zijn rug, armen en benen. Zijn ruige baard kan niet verhullen dat hij doodsangsten uitstaat.

“Vertel ons eens wat je ziet, Mak”, vraagt Drammer rustig. “Ik zie helden, mijnheer. Helden die, hoewel altijd in de minderheid, niet terugdeinzen om ten strijde te trekken tegen maatschappijvijandige lieden. En ik zie een vijand van de samenleving die zijn verdiende loon krijgt. Wel moet ik opmerken dat de opleiding en uitrusting van deze heldhaftige strijders te wensen overlaat. Ik zie ze de vijand van de maatschappij tenminste geen stroomstoten toedienen.” “Stroomstootwapens hadden ze in die tijd nog niet, Mak. Verder ben ik tevreden met je relaas.”

Drammer neemt weer plaats achter de lessenaar en drukt op enkele toetsen. Een positieve aantekening voor leerling Schaap. De beelden worden weer in beweging gezet. Een blauw geüniformeerde man, een reus van een vent met een kaalgeschoren hoofd, heft zijn knuppel met twee handen op. Uit alle macht laat hij de knuppel neerkomen op de rug van de langharige man. Een droge knap weerklinkt en de man beweegt niet meer, maar zijn geschreeuw gaat door merg en been.

“Deze laatste beelden zijn niet authentiek. Ze zijn door het Ministerie van Onderwijs, Indoctrinatie en Propaganda bewust gefabriceerd. Deze scène toont de meest ideale vaderlandsstrijder. Laat hem, hoewel hij fictief is, een voorbeeld zijn voor jullie allen.” Een aantal leerlingen haalt snel achter elkaar een paar keer diep adem. De docent kan het onderscheid niet zien tussen een hart dat snel klopt van enthousiasme of van hyperventilatie.

“Zolang mensen zich onderscheiden in groepen zullen ze elkaar bestrijden. De oplossing is niet, zoals men vijfenzeventig jaar geleden dacht, individuali-

sering. Deze denkwijze is achterhaald en, ter bescherming van simpele zielen, geïlegaliseerd door de overheid. Nee, de oplossing bestaat uit de eliminatie van alle groepen op één na. Karpe Noktem, een revolutionaire beweging die vijfendertig jaar geleden is opgericht, is daar al geruime tijd mee bezig. In de jaren zestig van de eenentwintigste eeuw zal elk individu niet anders zijn dan een deel van Karpe Noktem. Ons nageslacht zal ons roemen.”

“Vrede is geen ‘toestand waarin groeperingen elkaar niet bestrijden’. Zo’n toestand zal nooit stabiel kunnen zijn en zal uiteindelijk leiden tot de ondergang van het leven zoals we dat nu kennen. Nee, ‘vrede’ is een toestand waarin je al je vijanden hebt vernietigd! Dit zal in de toekomst jullie taak zijn. Daarom is de opdracht van volgende week om een scriptie te schrijven, waarin je uitlegt hoe je Karpe Noktem behulpzaam kunt zijn bij het vervullen van deze schier onmogelijke taak.

De les is voorbij en de leerlingen verlaten het lokaal, ieder op hun eigen plek in de rij. Eindelijk is het voorbij, denkt Klaas. Het onder controle houden van zijn lichamelijke reacties vergt het uiterste van zijn zelfbeheersing. “Een uitmuntende leerling”, zo beoordeelden de Leiders N5 hem. Dat waren de leiders op Niveau 5 in hun onderlinge hiërarchie. Ooit had Klaas de ambitie om Leider N1 te worden, het dagelijks bestuur van Karpe Noktem. Leider N0 worden, ook wel ‘Voorzitter’ genoemd – deze titel schijnt al vijfendertig jaar te worden gebruikt -, dat zou onhaalbaar zijn. Maar leider N1; hij droomde ervan en werkte zo hard als hij kon. Recentelijk had echter de twijfel toegeslagen.

Onder de vloer van een oude woning in het centrum van Nijmegen, de nieuwe hoofdstad van het Rijk had Klaas een stapel papier aangetroffen. De kamer had vroeger toebehoord aan één van de pioniers van Karpe Noktem. In een moderniserende waren alle oude papieren documenten vernietigd en vervangen door digitale versies. Klaas wist dat hij deze vondst eigenlijk bij het Centrum voor Informatiecontrole zou moeten melden, maar hij raakte gefascineerd door deze oude analoge informatiedragers. Oude notulen, statuten en zelfs de eerste versies van Akta Nokturna. Driftig zocht hij naar verslagen van heldendaden van de eerste leden. Als hij nieuwe heldendaden bij het Centrum voor Informatiecontrole kon melden zou hij immers een eervolle aantekening krijgen! Maar hoe meer hij las in de oude Akta Nokturna’s, hoe meer de twijfel in hem rees. Over de wereldvrede werd gerept, maar nergens over geweld. Nergens leek de ambitie te bestaan om de wereldheerschappij over te nemen. Nergens leek de ambitie te bestaan om het individu te collectiviseren. Wél werd het lidmaatschap van Karpe Noktem als een groot goed gezien. Mensen wierven vrienden en bekenden en knoopten contacten aan

met vergelijkbare organisaties in andere steden. Deze organisaties bestonden niet meer; ze werden steeds meer als maatschappijvijandig gezien.

De twijfel werd sterker toen Klaas een inschrijvingsformulier onder ogen kreeg. Zelfs met een quantummicroscop kon hij geen kleine lettertjes ontdekken. Dit inschrijfformulier vereiste géén onderwerping aan de voorzitter van de leden. Het individu zou zijn vrijheid behouden, sterker nog - dat werd aangemoedigd! Het huidige Karpe Noktem was niet zoals de pioniers het voor zich zagen. Even overwoog hij om deze vondst te melden bij meester Drammer, maar hij wist dat het materiaal dan in een oogwenk door het Centrum voor Informatiecontrole zou worden vernietigd. Wat hij hier in handen had was een bom onder Karpe Noktem en haar heerschappij. Als het volk dit onder ogen zou krijgen zou het in opstand komen! Hij zou, als leider van de revolutionairen een nieuwe wereldleider kunnen worden! Maar dat was óók niet zoals de pioniers wilden. Klaas beseftte dat een zware taak op hem rustte. Een taak die te groot was voor hem alleen. Hij zou hulp nodig hebben.

Hij verborg zijn vondst in een permabox aan de oever van de Waal, waar hij door niemand zou worden gevonden. Hij wist dat het moeilijk zou zijn om niets te laten merken. Op scholen en andere locaties die van belang waren voor de samenleving werden fysieke reacties permanent gemeten. Als de meters te ver of te vaak uitsloegen zouden de mensen van de ZAK, die berucht waren om hun macabere praktijken, hem wel met een bezoekje ver-

eren. Er gingen verhalen rond van ZAK’ers die grijnzend toekijken hoe bij een onschuldige vrouw scherpe naalden onder de nagels of onder de lippen werden gestoken. Er werd zelfs bier geschonken bij deze vertoningen! Nee, als het de ZAK ter ore zou komen zou het spel uit zijn en zou niemand ooit nog iets van hem vernemen. Wie kon hij vertrouwen...?

Machteld Bloemen en hij waren al vrienden sinds de vormingsschool. Samen bezochten ze optredens

van de Karpe Noktem huisband, die al in 2008 was opgericht. Ze deden samen huiswerk en maakten werkstukken. Ze deden hun best om zich dienstbaar te maken aan Karpe Noktem. Klaas wist dat hij Machteld, die hij al jaren kende, kon vertrouwen. Van alle anderen die hij kende was hij daar minder zeker van. Als hij hulp nodig had, zou Machteld de beste keus zijn.

“Machteld, ik moet je iets laten zien. Maar alleen als je belooft om het aan niemand anders te vertellen. “Je maakt me nieuwsgierig. Wat wil je me laten zien?” “Dat kan ik je nu niet zeggen. Begeef je vanavond klokslag acht uur naar de oever van de Waal. Zorg ervoor dat niemand weet waar je heen gaat en dat niemand je ziet. Ik wacht daar op je. Ga nu!”

Machteld blijft perplex achter. Maar haar nieuwsgierigheid is gewekt en ze weet dat dit geen grap is. Het was tegenwoordig moeilijk om te verbergen waar je was of waar je heen ging. Automatische, aan elkaar gekoppelde systemen hielden elk individu voortdurend in de gaten. De enige oplossing was om geen enkele vorm van argwaan te wekken. Ze koopt gauw een doosje SOA-blokkers. Daarmee kan ze in elk geval haar aanwezigheid aan de Waaloever verklaren, zolang ze er maar samen met een jongen zou zijn.

Het is een donkere nacht en de Waaloever is geheel verlaten. Zenuwachtig blijft Machteld wachten op haar kompaan. Uiteindelijk komt Klaas haastig aangelopen. “Sorry dat ik zo laat ben”, zegt hij, “maar ik kwam een aantal nieuwsgierige ZAK’ers tegen

De ZAK! Verschrikt kijkt Klaas op. De ZAK was niet iets om mee te spotten. Twee figuren met gemillimeterd haar en spieren als staalkabels kijken toe met een grijns die blikkerende, vlijmscherpe tanden ontbloomt. Klaas vraagt zich af of het waar is dat ZAK’ers bij ondervragingen hun slachtoffers dwingen om zichzelf vingers en tenen af te bijten. Onwillekeurig balt hij zijn vuisten.

“Eh, dat weet ik niet meneer, deze box stond hier gewoon.” “Bruud, richt je scanner eens op deze individuen”, vraagt één van de ZAK’ers aan zijn collega. Deze pakt een klein apparaatje van zijn koppelriem en richt het op Klaas.

“Dat is nou jammer Beuq...” zegt hij. “Wat?” vraagt zijn collega. “Het dossier van dit heerschap is vlekkeloos en je weet dat onze Grote Leider niet wil dat waardevolle Karpe Noktemers worden beschadigd.” “Wie weet vinden we nog wel iets. Richt je scanner maar eens op deze heks. Ik kan zelfs zónder scanner al zien dat ze waarschijnlijk op de ondergang van ons geliefde rijk uit is.” Zonder aarzeling richt Bruud zijn scanner op Machteld. Zijn grijns wordt enkele centimeters breder. “Een vlekkeloos dossier, maar ze is bijzonder zenuwachtig. Ze moet wat kwaads in de zin hebben.” Dan verdwijnt zijn grijns. “SOA-blokkers!” zegt hij. “Deze verlepte slet laat zich hier in de modder neuken!” “Ooooh!” denkt Machteld, maar ze is al lang blij dat de SOA-blokkers werken als afleidingsmanoeuvre. “Bij die van mij werkten ze nooit, de SOA-blokkers.” zegt Bruud. “Hoezo niet?” vraagt Beuq.

“Ze werken niet tegen spijtingen tot aan het borstbeen!” “Haahaaa!” lacht Beuq. Het is een afgrijselijk geluid, alsof iemand een rol prikkeldraad te lijf gaat met een cirkelzaag. De rillingen lopen Klaas over de rug. Als ze nu maar oplazeren... denkt hij. “Zeg, Bruud, zullen we die kwartjeshoer en haar klant maar alleen laten? We willen geen spelbreker zijn toch?”

“Ja, we hebben méér te doen vanavond. Ik heb zin om iemand al z’n tanden uit z’n kaken te breken en om ze dan allemaal weer op een andere plek er terug in te hameren.” antwoordt Beuq. “Nog één dingetje.” zegt hij dan. “Die permabox.” en hij richt zijn scanner op de box. Het hart van Klaas mist een slag. Hij vraagt zich af of hij weg moet vluchten, maar hij weet dat de ZAK hem in een paar minuten te pakken zou krijgen. “Niets...” zegt de ZAK’er teleurgesteld. “Kom, we gaan.” Met forse passen druipen de twee af.

Maar dit is een ontdekking van jewelste, denkt Klaas. Blijkbaar kunnen de scanners van de ZAK geen papieren documenten scannen. Vandaar dat alles in één moderniteitsslag gedigitaliseerd werd. Hij wacht tot de ZAK’ers ver uit het zicht zijn en opent de permabox. “Hier, lees dit...” fluistert hij zachtjes tegen Machteld. Koortsachtig stort ze zich op de papieren. “Hoe kom je hieraan?” vraagt ze. “Gevonden onder de vloer in het huis van één van de Karpe Noktempioniers.” fluistert hij terug. “Dit zal het volk in opstand krijgen!” zegt ze. “Ssssst, niet zo hard! Ik ben al blij dat we net aan de ZAK zijn ontsnapt.” “Hoe moeten we dat aanpakken?” “Is jou net niets opgevallen? De scanners van de ZAK kunnen geen papieren documenten scannen. We kunnen dit verspreiden zonder dat iemand van Karpe Noktem iets in de gaten heeft! Ga nu, we kunnen hier niet langer blijven.” Klaas pakt een paar van de belangrijkste documenten en verbergt de rest weer in de permabox.

Thuis piekert hij zich suf over een plan. Hij had nu de documenten, maar het zou jaren kosten om ze allemaal één voor één te kopiëren. Klaas wist dat er vroeger machines waren waarmee je in een oogwenk duizenden duplicaten van elk gewenst document kon maken. Deze stonden nu echter in het Museum voor Staatsondermijnende Zaken. Hij moest zo’n machine zien te bemachtigen.

gen, of van zijn plan zou niets terecht komen. Hij telepatheert Machteld en vraagt haar of ze de volgende morgen direct naar hem toe kan komen.

De volgende dag gaan ze naar het Museum voor Staatsondermijnende Zaken, met de papieren bij hen. Hoewel Klaas weet dat ze veilig zijn voor de scanners van de ZAK, voelt hij zich ongemakkelijk. Eenmaal in het museum gaat hij op zoek naar een 'fotokopieerapparaat', een woord dat hij pas na een paar keer proberen kon uitspreken. Het

duurt niet lang voordat hij er één heeft gevonden. Rondom staan een 'drukpers', een 'stencilmachine' en een 'balpen', een apparaatje dat zo klein is dat Klaas zich nauwelijks kan indenken dat het een Staatsondermijnende Zaak was. "Machteld, jij gaat op de uitkijk staan, ik zoek uit hoe dit geval werkt." Hij sluit een kernfusiecentrale op zakformaat aan op het apparaat, dat spontaan tot leven komt. Al snel heeft hij door wat hij moet doen en stopt de papieren in een la bovenop het apparaat. Tevreden kijkt hij toe hoe het ene duplicaat na het andere door het apparaat wordt uitgespuwd.

"Kijk uit, er komen mensen!" roept Machteld. "Hou ze dan tegen, ik ben nog niet klaar!" antwoordt Klaas. Machteld slikt. Nerveus probeert ze iets te bedenken terwijl de bezoekers stap voor stap dichterbij komen. "Euhm... eh... jullie mogen niet verder, want dit deel van het museum is gesloten." zegt ze, terwijl ze zoveel mogelijk overtuiging in haar trillende stem probeert te leggen. "Oh? Dan moet er sprake zijn van een misverstand. Er is vandaag een excursie van vormingsschoolpupillen en de antieke reproductieapparatuur is het hoogtepunt van de tour. Kijk, daar komen ze al..." zegt één van de bezoekers, terwijl hij nonchalant over zijn schouder duimt. Een bende springerige schoolkinderen komt aanhuppelen. "Als u nu even opzij wilt gaan..." "Dit is het einde..." denkt Machteld, terwijl de kinderen links en rechts langs haar huppelen... "Halt, stop!" roept ze, maar niemand luistert naar haar. Ze zitten in de val...

Klaas is zo ingespannen bezig met dupliceren dat hij de vormingsschoolpupillen pas opmerkt wanneer ze om hem heen dansen. Zijn harte mist zoveel slagen dat de scanners van de ZAK hem als spontaan sterfgeval geregistreerd zouden hebben als hij binnen hun bereik had gestaan. (Nu leken spontane sterfgevallen, afgevallen ledematen, verbrijzelde tanden, uitgerukte nagels en afgescheurde repen huid epidemisch te zijn rond ZAK'ers.)

"Wat is dit voor een ding?" zeurt één van de kinderen. "Oh, dit is een fo-to-ko-pie-eer-ap-pa-raat, een moeilijk woord hè?" antwoordt Klaas. Nu zijn hart weer klopt, zij het op dubbele snelheid, gaat hem een licht op. "Een fotokoperaat?" vraagt het grut. "Wat is een fotokoperaat?" "Nee, een fotokopieerapparaat. Dat is kinderspeelgoed van vroeger. Misschien hebben de papa's en mama's van jouw papa en mama er nog wel mee gespeeld toen ze net zo onvolw... ik bedoel oud waren als jij nu." Nieuwsgierig kijkt de bende toe, zich afvragend wat nou precies het spelelement was van deze wonderlijke machine. "Willen jullie weten hoe het werkt?" vraagt Klaas. "Jaaaaaaaaaaaaah!" blèrt het grut. "Nou," zegt Klaas, "je speelt dit spel met een groep kleuters. Er komen net zoveel van deze 'papieren' uit als je maar wilt. De bedoeling is om zoveel mogelijk van deze papieren aan andere mensen te geven. De winnaar is dan degene die de meeste papieren heeft uitgedeeld. Nou, is dat geen aardig spelletje?" vraagt Klaas hoopvol. "Nou, daar lijkt me niks aan." zegt een nors kijkende pupil. "Nee, stom spel, saai..." klinkt het overal instemmend. "De winnaar krijgt van mij vijftig kilo snoepjes en tien meter zuurstok!" voegt hij er aan toe. Het volgende moment wordt hij onder de voet gelopen door een horde schoolkinderen. Wild grissen ze elkaar de papieren uit de handen. Het arme apparaat kan het nauwelijks bijhouden. Gillend en krijsend rennen ze door

het museum en het duurt niet lang voordat elke bezoeker wel driemaal de papieren in zijn hand gedrukt gekregen heeft. Al snel huppelt de bende naar buiten, de straten van Nijmegen in. Tevreden kijken Klaas en Machteld ze na. Nijmegen zal nooit meer hetzelfde zijn...

Het volk schuimbekt van verontwaardiging. Ze waren voor de gek gehouden! Jarenlang, tientallen jaren! Ze hadden zich voorbereid op de laatste oorlog die noodzakelijk was om het eeuwig vrede te laten zijn. Een groep van de dapperste burgers rukt op naar het paleis van de Leider N0, terwijl het opzweepende leuzen

scandeert. Het duurt niet lang voordat deze groep aanzwelt tot een menigte die Nijmegen bijna uit zijn voegen doet barsten. Of ze willen of niet, Klaas en Machteld worden meegevoerd in de menigte. Weldra staan ze op het Koningsplein.

"Leider N0 is flauwekul!" schreeuwen de oproerkraaiers als één man. "Verwijder de leider! Nog liever Ratelband dan Karpe Noktem in dit land!" Het duurt niet lang of de Leider N0 verschijnt op het bordes, met een gigafoon. "Stilte!" buldert hij. Zijn stem is zo overdonderend dat de menigte stilvalt. "Is dit jullie dank?" vraagt hij.

op het bordes, bewapend met vlammenwerpers, lavakanonnen en kettingzagen. De menigte deinst terug. Achterin lopen al mensen weg.

"Dit gaat fout..." denkt Klaas. "Het is nu of nooit!" Hij baant zich een weg door de menigte en beklimt het bordes. De ZAK'ers kijken even naar Leider N0, die een kortaf knikje geeft. Kettingzagen worden aangezet, kleine vlammetjes verschijnen voor de monden van de vlammenwerpers en bij elk lavakanon wordt even aan een hendel gerukt. De menigte houdt de adem in. Klaas spreekt: "ZAK'ers, jullie weten niet beter dan dat datgene wat jullie doen goed is. Maar hij - hij wijst op Leider N0 - hij weet dat hij de nalatenschap van de pioniers geschonden heeft. Hij heeft opdracht gegeven alle papieren documenten te vernietigen, zodat hij jullie met zijn weerzinwekkende scanners onder controle kan laten houden. Hij weet dat Karpe Noktem niet staat voor oorlog, geweld en vernietiging maar voor liefde, vrede en opbouwen!"

Leider N0 wordt bleek. "Rooster hem, verscheur hem, vulkaniseer hem, maak hem af! Maak hem af!" gilt hij. De ZAK'ers stappen langzaam maar zeker op Klaas af, hun vingers aan de trekkers van hun wapens. "Pleeft geen onrecht!" zegt Klaas. "De pioniers zouden die vreselijke daad niet goedkeuren!" Hij hoopt dat de ZAK'ers zinnen langer dan vijf woorden kunnen begrijpen. De wapens wijzen naar de grond... "Ik ben jullie leider, jullie directe baas, de grote Leider N0! Jullie moeten mij gehoorzamen en beschermen! Doe je plicht!"

Op dat moment haalt Klaas de papieren tevoorschijn en toont ze aan de ZAK'ers. "Ja, heren... doe je plicht... doe wat je plicht is!" De ZAK'ers kijken verbaasd naar de papieren, totdat één van de slimsten nader treedt. Zijn agitatie neemt zichtbaar toe als hij document na document onder ogen krijgt. "Leider N0 is de meest staatsondermijnende figuur die ik ooit heb ge-

zien!" zegt hij.

Met de wapens in de aanslag lopen de ZAK'ers naar de Leider N0. "Ik eerst!" "Nee ik!" "Ik doe het wel!" "Het spel is uit, Leider N0. Van jouw megalomane plannen zal niets terecht komen. Treed af!" "Nooit. Hoor je me? Nooit!" Het zijn de laatste woorden van Leider N0. Met een grote sprong stort hij zich op de kettingzaag van één van de ZAK'ers. De andere ZAK'ers grijpen hun kans en binnen enkele momenten is er van de voormalige Leider N0 niets anders over dan stof.

Klaas spreekt de juichende menigte toe. "Het rijk van het kwaad is niet meer. Dit moeten we vieren in de stijl van de pioniers. Ik roep deze dag uit tot nationale feestdag! Voortaan zal elk jaar, op deze dag, dit feest worden gevierd. Opdat we nooit meer een leider als deze mogen krijgen en het rijk vrede en voorspoed moge kennen!"

Een groot kampvuur wordt aangegeld en alle supermarkten stellen hun gehele drankvoorraad gratis ter beschikking. Gitaren en andere instrumenten worden tevoorschijn gehaald en vredelievende liederen worden gezongen. Uit geheime voorraden worden medicinale planten tevoorschijn gehaald en al snel keert de rust weder. Tevreden kijkt Klaas toe.

De oorlog was voorbij, nog voordat hij was begonnen.

En Klaas en Machteld? Zij hadden elkaar gevonden en leefden, voor altijd samen, nog lang en gelukkig...!

[PL]

Tommyismen

Tom.my.is.me*(het ~ (m.), ismen): een wijsheid betreffende gedragingen van het mannelijk tegenover het vrouwelijk geslacht.)

De Vijf Krachten

In 1979 ontwikkelde Michael Porter in het stuk 'How Competitive Forces Shape Strategy' het Five Forces model om de mate van concurrentie te bepalen. In de marketing is het bepalen van de mate van concurrentie belangrijk, omdat je wilt weten hoe groot de kans is om iets aan de man te kunnen brengen. Hoe kan Porters vijftal krachten ons inzicht geven in de vraag hoe de Nijmeegse man zich aan de vrouw kan brengen?

1. Onderlinge concurrentie

Hoe hevig is de onderlinge concurrentie? In Nijmegen zit dat voor mannen wel goed. Het aantal mannen is klein en het aantal vrouwen des te groter. Een groot gedeelte van de aanwezige concurrentie die er in Nijmegen onder mannen is, bestaat uit Beta's. Een groep waarvan ondergetekende voornamelijk weinig concurrentie heeft ervaren.

2. Dreiging van nieuwe toetreders

De dreiging van nieuwe toetreders is elke intro weer aanwezig. Doch, door een bak aan ervaring behaald in eerdere studiejaar, kunnen deze nieuwe toetreders gemakkelijk beconcurrereerd worden (zie ook mijn intro-Tommyisme voor het behalen van concurrentievoordeel tijdens de intro).

3. Dreiging van substituu-producten

Ik geef toe: als je de Ero World binnen loopt komt er een wereld aan substituu-producten op je af! Hoewel steeds meer vrouwen het plastic genot in hun nachtkastje leggen, kan geen enkele vrouw zonder het genot van een mannelijk lichaam.

Voor mannen die desondanks, gegrond of ongegrond, onzeker blijven over grootte of kleinte: het gaat niet om wat je er mee doet, maar hoe groot hij is.

4 & 5. Macht van de afnemers / macht van leveranciers

Grote vraag bij de laatste twee krachten blijft: wie is de afnemer en wie is de leverancier? Bedienen wij de vrouwen, of bedienen zij ons? Hoe het ook zij: het helpt als je je toelegt op een bepaalde niche. Zo heb ik een monopsonie op meisjes met een witte huid, blonde/rode haren en sproetjes. Door het aannemen van een unieke positie op een specifiek segment kan jouw macht als afnemer en/of leverancier met sprongen toenemen!

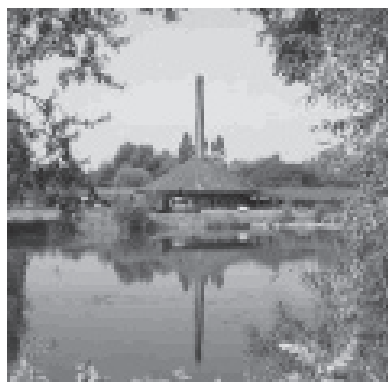
Porter heeft al heel wat bedrijven inzicht gegeven in de bedrijfstak waarin zij opereren. Nu blijkt maar weer dat hij ook inzicht kan geven in de mate van concurrentie en de verdeling van macht in de markt van de prachtige vrouwen in Nijmegen.

[TS]

Karpe Noktem na-introweekend

Aangezien het Karpe Noktemkamp - niet te verwarren met het Karpe Noktem Introweekend - elk jaar weer een aangenaam gebeuren is, kon het ook dit jaar niet uitblijven. De belangstelling was aanzienlijk groter dan verwacht, hetgeen onze weekendcommissie direct voor het probleem stelde dat de gebruikelijke locatie in Hoenderloo niet berekend was op het aantal deelnemers. Nog erger was dat de commissie dit pas twee dagen van tevoren hoorde, zodat een race tegen de klok onvermijdelijk was. Gelukkig slaagde Bram erin om binnen die twee dagen een nieuwe locatie in Zevenaar te vinden. Petje af, Bram!

De reis begon al goed voor Antal en Iris, die wegens ruimtegebrek in de eerste klas gingen zitten en daarvoor een boete ontvingen. De rest bereikte echter zonder financiële tegenslag de plaats van het kamp, een oude steenbakkerij. Een indrukwekkende en tevens monumentale locatie, dat moet

gezegd worden. Het terrein was voorzien van enkele weinig authentieke Indianenwigwams en een aantal houten hutten die normaal 'schuur' genoemd zouden worden, maar hier als slaapplek dienst deden.

Het avondeten bestond uit aardappels, bloemkool en spek. Eerst diende tien kilo aardappels, net iets groter dan krieltjes, geijst te worden. Vele handen maken licht werk en de klus werd dan ook in no time geklaard. De warme avondmaaltijd in de immer aanwezige regen was zeer welkom! Gloeiend hete koffie bleek één van de beste manieren te zijn om vrienden te maken.

De avond werd besloten met een spelletje Hints, altijd goed voor hilariteit. Het creatieve vermogen van zowel de hinters als de leden werd tot het uiterste op de proef gesteld! Werkelijk de meest waanzinnige begrippen vlogen over de tafels.

Er werd deze avond al een stevige bres geslagen in de meer dan honderd liter bier, dat met zoveel inspanning naar de keuken was gebracht. Daarna werd het tijd de slaapplekken op te zoeken. Gelukkig waren de onverwarmde tenten en schuren rijkelijk voorzien van dekens zodat de kou getrotseerd kon worden.

Fit, maar wellicht toch een tikje katerig werd na een tocht door de modder het hoofdgebouw weer bereikt. Voor de zaterdag stonden enkele workshops op het programma. De groep werd gesplitst voor een massageworkshop en een theatersportworkshop. Eerst moest elk lid nog even een vragenlijst over zichzelf invullen. De reden daarvoor bleef echter voornamelijk in duisternis gehuld...

Onder de kundige leiding van Judith werd in een sfeervolle doch steenkoude tent een handvol stelletjes herschapen in gladjanussen door het aanbrengen van grote hoeveelheden eucalyptusolie. Vermoeide spieren, stijf van de kou, werden door krachtige vingertoppen en ingenieuze handgrepen van nieuw leven voorzien. Wie weet is het een goed idee om voor het volgende kamp een workshop olieworstelen te introduceren... (Hoewel het terrein inmiddels meer geschikt was voor modderworstelen!)

Theatersport is, dankzij Allette, een immer terugkerend vermaak bij het Karpe Noktemweekend. Vooral de ronde waarbij een argeloze deelnemer solliciteerde op een voor hem of haar onbekende vacature leidde tot veel lachsalvo's. De afsluitende ronde, waarbij deelnemers een gesprek voerden en elkaar uitsluitend met een wedervraag mochten antwoorden deed het zó goed dat deze na het eind van de workshop nog even werd voortgezet. Het lijkt zo gemakkelijk, alleen met vragen te mogen antwoorden, maar de neiging om gewoon een normaal antwoord te geven is nog niet zo eenvoudig te onderdrukken!

De tweede workshop was de taekwondoworkshop, welke geleid werd door Sensei Hans Paardekooper, onder assistentie van ondergetekende. De slaapplekken die bij gebrek aan authentieke trapkussens als boksak dienst deden kregen het zwaar te verduren bij het oefenen van yugo shagi's, yeop chagi's en andere meedogenloze trap-, stoot- en mepaanvallen. Aan het eind werden nog enkele maki's (wringen) uitgevoerd. Het was wel jammer dat de overal aanwezige dakpannen als museumstuk werden gezien, zodat ze niet

door een allesverwoestende slag van Sensei Hans konden worden vermorzeld. Hierna volgde het slot van de taekwondoworkshop: een potje freefighten tussen ondergetekende en Antal. Aangezien zijn judokwaliteiten werden onderschat eindigde ondergetekende al vrij snel tegen de - bakstenen - vlakke.

Het avondeten bestond ditmaal uit een barbecue, waarbij met name Johan zich van zijn beste culinaire kant toonde. De nogal laag-bij-de-grondse wegwerpbarbecues bleken niet bijster praktisch in het gebruik te zijn, maar het geroosterde vlees werd door de leden - enkele herbivoren/vegetariërs uitgezonderd - verslonden als waren zij uitgehongerd! Opnieuw werd een aanval uitgevoerd op de overgebleven bierlikken. Hoe minder er zondagavond zouden zijn, hoe minder er gesjouwd zou moeten worden!

Na de barbecue werd duidelijk waar de ingevulde vragenlijsten voor dienden. In de zaal waar eerder op de dag de meest vechtlustigen te keer waren gegaan op hun slaapplekken zou een quiz worden gehouden. De opzet was simpel doch komisch. De deelnemers werden gesplitst in groepen. Elke groep kreeg een vraag en een antwoord van de vragenlijst geciteerd, waarbij geraden moest worden welke deelnemer dit antwoord had gegeven. Dit bleek nog lastiger te zijn dan gedacht.

Aan het begin van de nacht, toen de sterren de enige lichtbron waren, zou de laatste workshop licht brengen in de duisternis. De illustere Jonas was inmiddels gearriveerd met een handvol fakkels, een paar flessen lampolie en een verroeste jerrycan petroleum. Een aantal van de leden, althans, degenen die nog redelijk nuchter waren, zouden voor het eerst van hun leven gaan vuurspuwen!

Het belangrijkste hierbij was om de olie uit te sproeien in een fijne nevel. Dit werd eerst even geoefend op de enige plek buiten die verlicht was. Dit leverde gelijk een conflict op met de eigenaar omdat we zijn mooie ruit besmeurden met leidingwater. Met een dreigement op zak dat de schade op ons zou worden verhaald keerden we terug naar de donkerste plek van het terrein. Bijkomend voordeel was dat er niets brandbaars in de buurt was. Sowieso was alles zo nat-geregend dat zelfs een professionele pyroomaan er een zware dobber aan zou hebben om ook maar iets in de fik te steken.

Eén voor één traden de toch wel wat zenuwachtige deelnemers aan, vulden de mond met lampolie en sproeiden in de vlammen dat het een lieve lust was. De hemel kleurde zich rood en vele óóóhs en áááhs weerklonken in de verder muisstille nacht. Toen iedereen aldus geoefend had en over zijn ergste zenuwen heen was zou de workshop met een

ware vuurzee worden besloten. Brandende fakkels werden uitgereikt en deelnemers werden in een rij – op veilige afstand van elkaar – opgesteld. De flessen olie gingen rond en op een signaal van vuurmeester Jonas barstten de pyrotechnici tegelijkertijd los. Nadat dit enkele malen was herhaald, kwam ook deze laatste workshop ten einde. Jonas, nog bedankt voor deze onvergetelijke ervaringen!

Op zondag stond nog een forse wandeling door het natuurschoon op het programma. Kilometers werden afgelegd over zeer smalle padjes, omsloten door brandnetels, braamstruiken en andere narigheid. Het weer was deze dag gelukkig beduidend beter dan de voorgaande dagen en ook het landschap was adembenemend mooi. Na deze verkwikkende voettocht werd, voor de laatste maal, de hut bereikt. Na het noodzakelijke opruimen, schoonmaken, vegen, boenen en poetsen kon de reis huiswaarts weer worden aanvaard. Wegens werkzaamheden aan het spoor moest het eerste gedeelte van de reis per bus worden afgelegd, maar ook dit vormde geen onoverkomelijke hindernis. Na nog een korte treinreis vanuit Arnhem werd onze prachtige stad Nijmegen weer bereikt.

[PL]

Leden doorgelicht! Met deze keer: Iris Hagemans

Gij zult niet... een ander aandoen wat jij niet wilt dat u zelf aangedaan wordt. Maar goed, daar ben ik zelf ook niet altijd even consistent in. Moorden dan maar?

De pen of het zwaard? Ik ben niet zo lang, breed en sterk, dus het zwaard valt af. Maar op papier kun je minder gemakkelijk je zin krijgen dan wanneer je rechtstreeks tot iemand spreekt...mag spreken ook? Misschien moet ik anders toch maar het zwaard kiezen, want dan kun je wel lekker bloed zien spuiten en dan bekoelt mijn woede misschien.

Hoe bezig ben jij? Best wel bezig. Ik wil meestal graag dat de dingen gaan zoals ik wil dat ze gaan. En als me dat niet rechtstreeks lukt, doe ik graag nog een verdeckte poging. Waarom denk je dat ik psychologie studeer?

Van welk land zou je dictator willen zijn? Van Amerika. Dan zou ik mijn best doen om ze wat bewuster te maken van de wereld in plaats van van macht en materie. Of klinkt dat heel idioot en te hoog gegrepen?

Favoriet martelwerktuig: cwusfiction, of couwse... ("Nail him up, I say!") Een brandende pook lijkt me trouwens ook niet verkeerd.

Ik ben omkoopbaar voor... chocola! En alles wat er mee te maken heeft of waar het in zit.

Dit dreigement snapte ik niet: "Now don't do it again."

Gandhi of Thatcher? Wie? Ja

sorry, maar ik leef in mijn eigen kleine wereldje...

Aan wie wil jij je graag onderwerpen? Aan Chris, want die lijkt mij wel lief.

Waar is vraag tien gebleven? Ziek? Harstikke dood!

Wat is de weg van de minste weerstand? En toch krijgen wat je wilt? Manipulatie.

Ben je een rebel? Dat ligt eraan of mensen mijn mening delen en mijn zin geven of niet uiteraard.

Hiervoor klim ik de barricaden op: de bio-industrie. Elke vleeseter zou verplicht die smerige documentaires moeten kijken die ze gemaakt hebben over de bio-industrie. Kijken of die frikadel vijf minuten erna nog net zo goed smaakt als ervoor.

Girl power? Uiteraard. Wat is dat nou voor vraag?

Als ik geen psychologie studeerde was ik de baas van deze politieke partij: eh... ik denk niet dat ik daarvoor genoeg verstand van zaken heb. Maar als het dan toch moet: PvdA of Groen Links, of iets in die richting.

De beste regeringsvorm is: democratie, maar dan wel zoals bij de oude Grieken. Met een volksvergadering en dat soort dingen. En dan natuurlijk wel met als verschil dat vrouwen en metoiken ook mogen.

Hoe corrupt ben jij? Ik was het niet, ik ben goudeerlijk!

Nog liever een broodje poep dan... een kind moeten baren. Dat lijkt me echt hels.

Huil je wel eens om je zin te krijgen? Nee, dat is mijn eer echt te na. Ik ken inmiddels wel betere trucjes.

Ben je goed in Risk? Toen ik dertien was had ik een vriendje dat altijd samenspande met zijn broertje om mij de pan in te hakken. Trauma's. En toch is het een leuk spel!

Wie is de koning van Wesel? Bestaat dat dan?

Als ik aan de macht komt gaat het eerst tegen de muur: nou nou, het lijkt me strategisch gezien niet erg handig om dat nú al prijs te geven, denk je niet? Maar ik kan wel vast één dingetje verklappen: voordat ze tegen de muur mogen zullen ze eerst eens goed gemarteld wor-

den. Mijn favoriete fantasieën: vuur, brandende poken, eigen bloed laten drinken... en ga zo nog maar even door.

De laatste keer dat ik (me) overgaf: dat ik deed alsof bedoel je, of moest ik het ook echt menen van binnen?
Met welke machthebber zou jij wel een beschuitje willen eten? Met Poetin. Van hem zag ik een super sexy foto in het Volkskrant Magazine laatst. Om nog maar niet te spreken over dat heldhaftige FSB-verleden.

Teken jezelf: ik kan niet met Paint omgaan en een scanner heb ik niet. Dus heb ik mijn toevlucht maar gezocht tot het creëer-je-eigen-South Parkpop-petjeprogramma. De brandende pook stond alleen helaas niet bij de wapens. Maar dit zag er ook wel leuk uit.

[Red]

Filmladder juli / augustus

Dieren zijn hot. Deze uitspraak is geen plotselinge, openhartige uiting van bestofilie, wél een duidelijke openbaring van wat het bioscooppubliek de komende lente wil. De vier (of zes)voeters uit Madagascar, The Wild, Over the Hedge en Bee movie hebben de afgelopen tijd bij de cinemaliefhebber blijkbaar zó'n gevoelige snaar geraakt dat de grote studio's hun complete acteursbestand hebben verwisseld met trainers, dompteurs, hondenkappers en mannetjes die uitwerpselen opruimen. Als er geen geblaf, geblaas, gemekker, geloei of gehinnik in de rolprent voorkomt blijft het publiek het niet meer. Dat is jammer voor de fans van Johnny Depp of Brad Pitt, anderzijds is dit voorjaar het bioscoopaanbod beestachtig goed!

Manhattan's best friend

Cave canem! In Dogzilla wordt Blaffie, een nietsvermoedende kleine ter-

riër, tijdens het opgraven van zijn favoriete bot getroffen door een overdosis radiatie die afkomstig is van een mislukt Frans atoomwapenexperiment. Blaffie muteert in een meter-shoge reuzenhond en zet koers richting Manhattan, na eerst de Canarische Eilanden onveilig te hebben gemaakt. De aanvankelijke paniek van postbodes en dames met dure schoenen wordt verhoogd wanneer men erachter komt dat ook andere burgers niet veilig zijn voor Blaffie. Hij zit hen weliswaar niet achterna, of kauwt niet op hun voeten, maar wanneer de uit zijn krachten gegroeide hond zijn poot optilt tegen de wolkenkrabbers zijn de voetgangers "jaloers op Noach". De hulp van het Amerikaanse leger wordt ingeroepen om Blaffie te vangen en naar een geschikt asiel te brengen. Zal het ze lukken? De militairen zullen er in ieder geval een hele kluif aan hebben...

It's the ant of the world as we know it

"Alle mieren zijn gelijk, maar sommige wat meer dan anderen". Deze beroemde uitspraak is al vaak geciteerd en verwijst naar George Orwells veelgeprezen roman Ant Farm (1945), een satirische allegorie op het Stalinisme. Orwell trekt in dit werk opvallende parallellen tussen de fictieve belevissen van zijn personages, de mieren, en bepaalde waargebeurde historische gebeurtenissen. Door deze overeenkomst levert hij stevige kritiek op het totalitarisme. Na meer dan zestig jaar is Orwells meesterwerk eindelijk verfilmd. Al vanaf de eerste scènes, waarin de mieren van de mierenboerderij afspreken om de mierenboer van zijn macht te ontdoen ("We must overcome the tyr-ant!") zijn de beelden op zijn minst indrukwekkend te noemen. De strijd tussen de mieren en boer Jones' leger miereneters wordt gedetailleerd in beeld gebracht: de camera beweegt zich als het ware tussen de krioelende hoop insecten. Daarnaast kan de kijker genieten van een soundtrack waar men de kriebels van krijgt, met onder andere diverse nummers van Adam &

the Ants en enkele mierzoete ballads van Marc Anthony. Ook al spreken de special effects en de muziek voor zich, toch valt het aan te raden Ant Farm (het boek) eens ter hand te nemen om de geweldige vertolkingen van mier Napoleon (gespeeld door Sir Anthony Hopkins) en Snowball (Hugh Ant, bekend van Anthill Death Do Us Part) volledig op waarde te schatten. Hoewel de film het boek niet op de voet volgt is dat geen reden tot mierenneukerij. Intellectueel, kritisch en vermakelijk; Ant Farm is a thrill to the ant.

The Biggest adventure in 65 million years

Actie, avontuur, drama, horror en science fiction: voor liefhebbers van al deze genres is de volgende film spekkie voor het bekkie. De beste verfilming van een tekst sinds Hamlet is Steven Spielbergs spannende rolprent Jurassic Pork. In deze film creëert entrepreneur John Hammond (een beer van een vent) een dierentuin met wel heel bijzondere dieren. Met DNA dat uit oeroud barnsteen gewonnen

is liet hij zwijnen uit het Jura weer tot leven komen. Zwijnen uit het Jura? Jawel! Paleontologen hebben het altijd verkeerd gehad over het ontstaan van zoogdieren: deze blijken er al langer te zijn dan men voorheen dacht. Hammond nodigt voor de opening van het park enkele vakkundigen op het gebied van varkens uit (gespeeld door o.a. Kevin Bacon en William de Boar), plus zijn kleinkinderen. Deze groep komt in de problemen, wanneer in het park de stroom van de beveiligingshekken gehaald wordt door werknemers die er met het DNA vandoor willen gaan. De gigantische varkens kunnen nu vrij rondlopen en maken er een zwijnenstal van, terwijl de bezoekers moeten rennen voor hun leven om niet door deze bloedorstige biggen verslonden te worden. Hoewel Jurassic Pork het slecht doet in de besprekingen van de landelijke dagbladen (parels voor de zwijnen!) moet u deze film niet aan u voorbij laten gaan... Laat negatieve kritieken u worst wezen!

[MB]

